

РЕШЕНИЕ

№ 6602

гр. София, 03.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 19.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **8848** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 292 и сл. от АПК. Образувано е по отрицателен установителен иск на В. Н. Ц., срещу Директора на дирекция „Общински строителен контрол“, СО с правно основание чл. 292 от АПК с искане съдът да установи, че не се дължи изпълнение на заповед № РА-30-195 от 18.05.2016г. на директора на ДОСК, СО за премахване на незаконен строеж: „Пристройка към съществуваща сграда №2 с идентификатор 68134.1383.663.2 с дървен навес и дървена пергола“, находящ се в УПИ XVIII-663, кв. 70, м. „Н. 2а и 2б“, по плана на [населено място], поради настъпили след издаването на заповедта нови факти – изтичане на погасителна давност.

Ищецът посочва, че до него е изпратена покана за доброволно изпълнение от 27.07.2017г. Тъй като към момента същият изтърпява присъда в Централния софийски затвор, до него не е достигала информация за изпълнението на заповедта за премахване. При посещение на негови близки на адреса на 13.09.2023г., същите намират залепено уведомление на входната врата от СО, район „Н.“, че от 19.09.2023г. ще започне премахване на строежа. Между поканата и въпросното уведомление са изтекли повече от 5 год. Макар че влязлата в сила заповед за премахване представлява годно изпълнително основание, същата не подлежи на изпълнение поради изтеклия давностен срок. Освен това липсват конструктивно становище, количествено-стойностна сметка и план за управление на отпадъците и риска, които да гарантират, че няма да бъде засегната съществуващата законна част от сградата.

Предвид изложеното ищецът моли съда да признае за установено, че задължението – предмет на изпълнение на заповед № РА-30-195 от 18.05.2016г. на директора на ДОСК, СО е погасено по давност, тъй като са изтекли повече от 5 год. от влизане в сила на заповедта, и последната не подлежи на изпълнение. Претендира разноски. Подробни съображения развива в писмена защита по съществото на спора.

Ответникът – главния архитект на СО, вискател в настоящото производство като правоприемник на органа- издател на процесната заповед, редовно призован, чрез процесуалния си представител, изразява становище за недопустимост на иска, тъй като погасяването на правото за предварително изпълнение се осъществява чрез възражение в рамките на изпълнителното производство по чл. 282, ал.1, т.9 от АПК. Алтернативно моли иска да бъде отхвърлен като неоснователен. Не представя отговор на иска. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на пълномощника на ищеца. Подробни съображения излага в писмени бележки по съществото на спора.

Ответникът - Директора на дирекция „Общински строителен контрол“, СО, издател на процесната заповед, редовно призован, чрез процесуалния си представител, изразява становище за недопустимост на иска, тъй като погасяването на правото за предварително изпълнение се осъществява чрез възражение в рамките на изпълнителното производство по чл. 282, ал.1, т.9 от АПК. Алтернативно моли иска да бъде отхвърлен като неоснователен. Не представя отговор на иска. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на пълномощника на ищеца.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, чрез прокурор С., изразява становище за неоснователност на иска и моли същият да бъде отхвърлен.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Ищецът се легитимира като съсобственик на ПИ с идентификатор 68134.1383.663, представляващ УПИ XVIII-663 от кв.70 по действащия регулационен план на м. „Н. 2а и 2б“, съгласно нотариален акт № 159, том 86, дело № 10836 от 1975г., заповед за отмяна на отчуждаване на недвижим имот № РД-43-43 от 25.04.2002г., протокол от 07.04.1987г. на СРС по гр.д. № 316/1987г. и удостоверение за наследници от 09.04.2015г. на В. В. Ц.. Видно от споразумение от 21.07.2023г. по НОХД № 3805/2023г. по описа на СГС В. Н. Ц. е признат за виновен за престъпление по чл. 354а, ал.2, изр.2, т.4 от НК и е осъден на лишаване от свобода за срок от 1 год. и 2 мес., изтърпявано при първоначален строг режим.

Със Заповед № РА-30-195/18.05.2016г. на директора на дирекция „ОСК“, СО е наредено да бъде премахнат незаконен строеж „Пристройка към съществуваща сграда №2 с идентификатор 68134.1383.663.2 с дървен навес и дървена пергола“, изградени в УПИ XVIII-663, кв. 70, м. „Н. 2а и 2б“, по плана на [населено място], тъй като строежът е извършен без строителни книжа. Установено е, че строежът е извършен през 2014г. от ищеца и представлява стая за жилищни нужди със ЗП от 16 кв.м. и складово помещение със ЗП от 9,63 кв.м. Заповедта е съобщена на ищеца с писмо № РНД16-ВК-08-75 от 07.06.2016г., което поради това, че ищецът не е намерен на адреса, е залепено на строежа и на таблото за обявления в сградата на общината на 30.06.2016г., видно от съобщение, служебна бележка и снимка на л. 96-97. Поради липса на жалби и съгласно §4, ал.1, изр.2 от ДР на ЗУТ заповедта е влязла в сила на

15.07.2016г. – момент, към който няма данни ищецът да е изтърпявал наказание лишаване от свобода.

На 25.10.2016г. служители на районната администрация на район „Н.“ са извършили проверка на строежа, за което са съставили констативен протокол №1, в който са установили, че заповедта не е изпълнена в указания в нея 30-дневен срок. На същата дата е съставен и констативен протокол №2 за начина на принудително изпълнение, необходимите СМР и техния обем, в който изрично е посочено, че не е необходимо изготвяне на конструктивно становище или друга документация по чл.5, ал.2 от Наредба № 13 от 23.07.2001 г. за принудителното изпълнение на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на Дирекцията за национален строителен контрол. С покана за доброволно изпълнение № САГ16-ТК00-1349/27.07.2017г. на директора на дирекция „ОСК“, СО до В. Н. Ц., същият е поканен да изпълни доброволно влязлата в сила заповед, в 14-дневен срок от получаване на поканата. Видно от исквата молба, ищецът не оспорва, че поканата му е връчена. На 23.11.2022г. е сключен договор между СО и дружество – изпълнител на дейностите по премахване на незаконния строеж. На 13.09.2023г. на строежа е залепено уведомление, че от 19.09.2023г. ще започне премахване на незаконен строеж „Пристройка към съществуваща сграда №2 с идентификатор 68134.1383.663.2 с дървен навес и дървена пергола“, като собствениците следва да ги освободят от имущество, оборудване и др.

При така установеното от фактическа страна, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, обосновава следните правни изводи:

Съгласно чл. 292 АПК задължението - предмет на изпълнение, може да се оспори чрез иск само въз основа на факти, настъпили след издаването на изпълнителното основание. Искът с правно основание чл. 292 от АПК, предявен от ищеца, е процесуално допустим, тъй като е подаден от лице с правен интерес, което е адресат на влязлата в сила спрямо него заповед за премахване на незаконен строеж. Защитата по чл. 282, ал.1, т.9 от АПК е различна от тази по чл.292 от АПК, като ищецът избира кой способ на защита да използва. Разгледан по същество, искът е основателен по следните съображения:

Искът по чл. 292 от АПК е отрицателен установителен иск. Предпоставките на иска са: 1. Да има образувано изпълнително производство, въз основа на влязло в сила изпълнително основание; 2. Длъжникът по това изпълнително производство да претендира настъпване на нови факти, реализирали се след влизане в сила на изпълнителното основание, които да са довели до изключване, погасяване или отлагане на задължението, вменено с изпълнителното основание; 3. Искът да е насочен срещу вискателя по изпълнителното производство.

Искът е насочен срещу издателя на заповедта за премахване на незаконен строеж, като съдът служебно на основание чл. 275, ал.3 във връзка с чл. 153, ал.3 от АПК и т.1.46 от заповед № СОА21-РД09-455 от 22.03.2021г. на кмета на СО, е конституирал и главния архитект на СО, на когото са предоставени правомощията, отнети от издателя на акта.

Налице е влязло в сила изпълнително основание – заповед № № РА-30-195 от 18.05.2016г. на директора на ДОСК, СО, която е влязла в сила на 15.07.2016г. Въз основа на това изпълнително основание е образувано изпълнително производство, започнало с отправената покана за доброволно изпълнение чрез съобщение от 27.07.2017г. до адресата на заповедта – В. Н. Ц.. По делото няма данни кога поканата

от 27.07.2017г. е получена от ищеца, тъй като същата се е върнала с обратна разписка на л. 38-39 с отбелязване, че не е потърсена. В исковата молба е посочено, че до 13.09.2023г. са изтекли повече от 6 год. от получаване на поканата за доброволно изпълнение. Поради това съдът приема, че поканата е получена от ищеца преди 13.09.2017г. Разпоредбата на чл. 285, ал. 1 АПК предвижда, че ако специален закон не разпорежда друго, изпълнителното основание не се привежда в изпълнение, ако са изминали 5 години от влизането му в сила. Погасителната давност е юридически факт, представляващ определен от закона период от време, с изтичането на който настъпват определени правни последици – погасяване на вземане и преклудирание възможността за изпълнението. Давността започва да тече от влизане в сила на изпълнителното основание (заповедта за премахване на незаконния строеж) и тече до момента, в който изпълнителното основание се приведе в изпълнение. От деня, в който задължението е станало изискуемо, до връчването на поканата за доброволно изпълнение преди 13.09.2017г., не са изтекли пет години по смисъла на чл. 285 АПК. Съгласно чл.116, б. „в“ от ЗЗД давността се прекъсва с предприемане на действия за принудително изпълнение. Следващото изпълнително действие е сключване на договор с изпълнител от 23.11.2022г., което е станало след изтичане на повече от 5 год. от предходното изпълнително действие. При неблагоприятно засягане на правната сфера на правните субекти, чрез издаване на индивидуален административен акт, който създава ограничение или забрана, с института на давността законодателят е очертал времево възможността за принудителното изпълнение на акта. Очевидно, когато в продължение на 5 години от влизане в сила на изпълнителното основание или от прекъсването на давността, не са предприети действия от административния орган по привеждането му в изпълнение, то целта, за която е наложена принудителната административна мярка, е постигната. Давността по чл.285, ал.1 АПК прегражда възможността за принудително изпълнение на влязлата в сила заповед. В този смисъл възражението на ищеца за изтекла погасителна давност е основателно. Налице е нов факт, който води до погасяване на задължението.

Предвид изложеното, съдът намира, че разпореденото със заповедта задължение не е изискуемо, тъй като е погасено по давност, поради което и установителният иск, с правно основание чл.292 АПК, е основателен и следва да бъде уважен.

С оглед изхода на спора и по аргумент от чл. 143, ал. 1 от АПК, на ищеца се дължат разноски в размер на държавна такса от 10в. и 3000 лв. адвокатско възнаграждение, заплатено в брой съгласно договор за правна защита на л. 17. Основателно се явява възражението за неговата прекомерност, като с оглед ниската фактическа и правна сложност на делото, разглеждането му в едно сз, въз основа само на писмени доказателства, адвокатското възнаграждение следва да бъде намалено до минимума, предвиден в чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното, Административен съд София-град, II-ро отделение, 41-ви състав

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по иск на В. Н. Ц., срещу директора на дирекция „Общински строителен контрол“, СО и главния архитект на СО, че заповед № РА-30-195 от 18.05.2016г. на директора на ДОСК, СО за премахване на незаконен строеж: „Пристройка към съществуваща сграда №2 с идентификатор 68134.1383.663.2 с дървен навес и дървена пергола“, находящ се в УПИ XVIII-663, кв. 70, м. „Н. 2а и

2б“, по плана на [населено място], не подлежи на изпълнение поради погасяване по давност на изпълняемото право.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на В. Н. Ц. от [населено място] сумата от 1010 лв. разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от същото.

СЪДИЯ: